

Απόφαση **277 / 2018** (Δ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 277/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Δ' Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ειρήνη Κιουρκτσόγλου - Πετρουλάκη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Δημητρούλα Υφαντή, Χαράλαμπο Καλαματιανό, Ειρήνη Καλού και Σοφία Ντάντου, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 17 Νοεμβρίου 2017, με την παρουσία και του Γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ: Των αναιρεσειόντων: 1) Β. Μ. του Γ. και 2) Μ. Ζ. του Ν., κατοίκων ..., οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Βασίλειο Ασημακόπουλο με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Των αναιρεσιβλήτων: 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ", που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα και 2) ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ", που εδρεύει στην ... και εκπροσωπείται νόμιμα, ως ειδικής διαδόχου της εταιρείας με την επωνυμία "ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ", εκ των οποίων η 1η εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξούσιους δικηγόρους της Γεώργιο Κόντη και Γεωργία Ματθαιοπούλου και η 2η εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Νικόλαο Ανδρικόπουλο με δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 2-7-2012 αίτηση των ήδη αναιρεσειόντων, που κατατέθηκε στο Ειρηνοδικείο Θερμοπυλών (το οποίο έχει πλέον συγχωνευθεί με το Ειρηνοδικείο Λαμίας).

Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 16/2013 οριστική του Ειρηνοδικείου Λαμίας και 202/2014 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λαμίας.

Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητούν οι αναιρεσειόντες με την από 14-7-2016 αίτησή τους.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, με Εισηγήτρια την Αρεοπαγίτη Δημητρούλα Υφαντή, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω.

Οι πληρεξούσιοι της 1ης των αναιρεσιβλήτων ζήτησαν την απόρριψη της αίτησης αναίρεσης και την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 560 αριθ. 1 του ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο τρίτο του ν. 4335/2015, που ισχύει από 1-1-2016 (άρθρο 1, άρθρο ένατο παρ. 4 του ίδιου νόμου) και για τα ένδικα μέσα και τις ειδικές διαδικασίες των άρθρων 591 - 645 που κατατίθενται από την 1η-1-2016 (άρθρο 1 άρθρο ένατο παρ. 2 του ίδιου νόμου), όπως και η κρινόμενη αναίρεση, κατά των αποφάσεων των Ειρηνοδικείων καθώς και των αποφάσεων των Πρωτοδικείων, που εκδίδονται σε εφέσεις κατά των αποφάσεων των Ειρηνοδικείων, αναίρεση επιτρέπεται μόνον αν παραβιάστηκε κανόνας του

ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών. Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, αν δεν εφαρμοστεί ενώ συνέτρεχαν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή του, ή αν εφαρμοστεί ενώ δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις αυτές, καθώς και αν εφαρμοστεί εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία, είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη υπαγωγή (Ολ.ΑΠ 7/2006, 4/2005). Με το λόγο αναίρεσης από τον αριθμό 1 του άρθρου 560 ΚΠολΔ (παραβίαση κανόνα του ουσιαστικού δικαίου), όπως έγινε δεκτό μέχρι τούδε νομολογιακά κατά την ερμηνεία και εφαρμογή της αντίστοιχης παρόμοιας διάταξης του άρθρου 559 αριθ. 1 του ΚΠολΔ, ελέγχονται τα σφάλματα του δικαστηρίου κατά την εκτίμηση του νόμου βάσιμου της αγωγής ή των ισχυρισμών των διαδίκων, καθώς και τα νομικά σφάλματα κατά την έρευνα της ουσίας της διαφοράς. Ελέγχεται, δηλαδή, αν η αγωγή, ένσταση κ.λπ. ορθώς απορρίφθηκε ως μη νόμιμη ή αν, κατά παράβαση ουσιαστικού κανόνα δικαίου, έγινε δεκτή ως νόμιμη ή απορρίφθηκε ή έγινε δεκτή κατ' ουσίαν (Ολ.ΑΠ 27 και 28/1998).

Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρ. 4 του ν. 3869/2010 για την έναρξη της διαδικασίας υπαγωγής υπερχρεωμένου οφειλέτη στη ρύθμιση του ίδιου νόμου, ο οφειλέτης καταθέτει αίτηση στο γραμματέα του αρμόδιου δικαστηρίου (Ειρηνοδικείου). Η αίτηση πρέπει να περιέχει: "α) κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και των πάσης φύσης εισοδημάτων και της συζύγου του, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης οφειλών που να λαμβάνει υπόψη με εύλογο τρόπο και συσχέτιση τόσο τα συμφέροντα των πιστωτών, όσο και την περιουσία, τα εισοδήματα και την οικογενειακή κατάσταση του οφειλέτη". Προσθέτως, κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου 4 του ν. 3869/2010 μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή της αίτησης, ο οφειλέτης υποχρεούται να προσκομίσει: "α)..., β) υπεύθυνη δήλωση για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων που προβλέπονται στις περιπτώσεις α' και β' της προηγούμενης παραγράφου και για τις μεταβιβάσεις επί εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτων στις οποίες προέβη την τελευταία τριετία". Η υποχρέωση αναφοράς από τον οφειλέτη στην αίτησή του της περιουσίας του και της συζύγου του ενισχύεται από την επιβαλλόμενη σ' αυτούς πρόσθετη υποχρέωση προσκομίσεως υπεύθυνης δηλώσεώς τους περί του ότι, μεταξύ άλλων, η εμφανιζόμενη στην αίτηση κατάσταση της περιουσίας τους είναι ορθή και πλήρης. Δηλαδή ότι περιλαμβάνονται όλα τα αξιόλογα περιουσιακά στοιχεία και ότι αυτά περιγράφονται ορθώς. Αν ο οφειλέτης ή η σύζυγός του δεν περιλάβουν σκοπίμως ή εκ παραδρομής κάποιο αξιόλογο περιουσιακό στοιχείο, γεγονός που μπορεί να διαγνωσθεί από την περαιτέρω πορεία της διαδικασίας, τότε αναδεικνύεται ότι η υποβληθείσα αίτηση δεν είναι πλήρης, η δε αίτηση από την οποία έχει παραληφθεί η αναφορά κάποιου αξιόλογου περιουσιακού στοιχείου είναι ανακριβής και όχι αόριστη. Ειδικότερα, το προαναφερθέν καθήκον της ειλικρινούς δηλώσεως του οφειλέτη καθιερώνεται από το άρθρο 10 παρ. 1 του ν. 3869/2010. Παράβαση του καθήκοντος αυτού από δόλο ή βαριά αμέλεια συνεπάγεται την απόρριψη της αιτήσεως του οφειλέτη για υπαγωγή του στη ρύθμιση του ν. 3869/2010, εφόσον την επικαλεσθεί ρητά οποιοσδήποτε πιστωτής, που μετέχει στη διαδικασία με αίτησή του μέσα σε προθεσμία ενός έτους από τότε που την πληροφορήθηκε". Από τα μέχρι τούδε εκτεθέντα προκύπτει σαφώς, ότι η ανακρίβεια της αιτήσεως και της συναφούς υπεύθυνης δήλωσης για την

ορθότητα και πληρότητα της αίτησης δεν είναι στοιχείο του ορισμένου της αίτησης, ούτε λαμβάνεται υπόψη αυτεπάγγελτα από το δικαστήριο, αλλά επιφέρει την απόρριψη της αιτήσεως για ουσιαστικούς λόγους και μόνο, μετά από αίτηση μετέχοντος πιστωτού στη διαδικασία, η οποία πρέπει να υποβληθεί μέσα σε ένα έτος από τότε που την πληροφορήθηκε.

Εξ άλλου, η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 2β' του ν. 3869/ 2010 αντικαταστάθηκε με τη διάταξη του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 4161/2013, που ισχύει από 14-6-2013, σύμφωνα με την οποία, η αίτηση της προηγούμενης παραγράφου (δηλαδή της παραγράφου 1) προς διευκόλυνση του προδικαστικού συμβιβασμού και όχι ως στοιχείο του παραδεκτού, συνοδεύεται από υπεύθυνη δήλωση για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων των περιπτώσεων α' και β' της προηγούμενης παραγράφου, και όχι ως στοιχείο του παραδεκτού της αιτήσεως. Η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 19 του ν. 4161/2013, κατά την οποία για τις εκκρεμούσες αιτήσεις εφαρμόζεται η προδικασία που ίσχυε πριν τη θέση σε ισχύ του παρόντος, αναφέρεται στη διάταξη του άρθρου 5 του ν. 3869/2010, που ρυθμίζει την προδικασία και όχι σε εκείνη του άρθρου 4 παρ. 2β' του ίδιου νόμου, και επομένως εφαρμόζεται και στις εκκρεμούσες αιτήσεις για τις οποίες η παράλειψη ή ατέλεια της υπεύθυνης δήλωσης δεν δημιουργεί οποιοδήποτε οριστικό अपαράδεκτο, που να οδηγεί στην έκδοση απορριπτικής αποφάσεως.

Περαιτέρω με το άρθρο 744 του ΚΠολΔ εισάγεται απόκλιση από την ρύθμιση του άρθρου 106 του ίδιου Κώδικα και έτσι καθιερώνεται για τις υποθέσεις της εκουσίας δικαιοδοσίας το ανακριτικό σύστημα, που παρέχει στο δικαστήριο ελευθερία αυτεπάγγελτης ενέργειας και πρωτοβουλίας συλλογής του αποδεικτικού υλικού και εξακρίβωσης των πραγματικών γεγονότων που ασκούν επίδραση. Η ειδική αυτή ρύθμιση καταλαμβάνει τόσο τις γνήσιες όσο και τις μη γνήσιες υποθέσεις της εκουσίας δικαιοδοσίας, δηλαδή και εκείνες τις ιδιωτικές διαφορές, που ο νόμος παραπέμπει για εκδίκαση στην ειδική αυτή διαδικασία, λόγω της απλότητας και της συντομίας από την οποία κυριαρχείται (βλ. άρθρ. 3 του ν. 3869/2010). Το ανακριτικό αυτό σύστημα ισχύει και σε δευτεροβάθμιο δικαστήριο, ενώ η εξουσία του δικαστηρίου για λήψη κάθε πρόσφορου μέσου για την ανεύρεση της αλήθειας δεν οριοθετείται από το νόμο και άρα είναι απεριόριστη. Εξαιτίας του ανακριτικού αυτού συστήματος δεν εφαρμόζεται στην κατ' έφεση δίκη το άρθρο 533 παρ. 2 ΚΠολΔ, ότι δηλαδή το δευτεροβάθμιο δικαστήριο εφαρμόζει το νόμο που ίσχυε όταν δημοσιεύθηκε η πρωτόδικη απόφαση, και συνεπώς το Μονομελές Πρωτοδικείο ως Εφετείο εφαρμόζει το νόμο που ισχύει κατά την έκδοση της δικής του αποφάσεως (ΑΠ 236/2015). Στην προκειμένη περίπτωση, το Μονομελές Πρωτοδικείο Λαμίας, δικάζοντας ως Εφετείο την από 24-4-2013 έφεση των αναιρεσιόντων κατά την διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας και στη δικάσιμο στις 6 Μαρτίου 2014 με την προσβαλλόμενη απόφασή του απέρριψε την από 24-4-2013 έφεση των αναιρεσιόντων κατά της υπ' αριθ. 16/2013 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Λαμίας, που δίκασε στις 17-1-2013, και δημοσίευσε την απόφασή του στις 12-3-2013, με την οποία απορρίφθηκε κατά τη διάταξη του άρθρ. 10 του ν. 3869/2010 η από 2-7-2012 αίτηση των αναιρεσιόντων, με την οποία ζητούσαν τη ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους προς τις πιστώτριες αναιρεσίβλητες τράπεζες, με την ειδικότερη αιτιολογία ότι οι από 6-7-2012 υπεύθυνες δηλώσεις τους δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 παρ. 2β' του ν. 3869/2010, εφόσον είναι ατελείς και ουσιωδώς ανειλικρινείς και

παραβιάζουν τη διάταξη του άρθρου 10 του ν. 3869/2010 με τις ακόλουθες αιτιολογίες: "Από την επανεκτίμηση του περιεχομένου της ένορκης κατάθεσης της μάρτυρα των εκκαλούντων, η οποία περιέχεται στα ταυτόριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση πρακτικά της συζήτησης, καθώς και των εγγράφων που προσκομίστηκαν από τους διαδίκους κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στον πρώτο βαθμό, αποδεικνύονται, αναφορικά με τον μοναδικό λόγο έφεσης, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι εκκαλούντες είναι σύζυγοι και από τον γάμο τους έχουν μία ενήλικη θυγατέρα, την Α. - Μ. (βλ. το πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης με αριθμό πρωτοκόλλου ...15-5-2012 του ...), η οποία είναι φοιτήτρια στο Τμήμα Περιφερειακής Οικονομικής Ανάπτυξης του Πανεπιστημίου Στερεάς Ελλάδας (βλ. την βεβαίωση σπουδών με ημερομηνία 2-10-2012). Οι εκκαλούντες προσκομίζουν τις υπεύθυνες δηλώσεις τους με ημερομηνία 6-7-2012, στις αναφέρουν ότι οι καταστάσεις της περιουσίας τους και των εισοδημάτων τους είναι ορθές και πλήρεις. Η δεύτερη εκκαλούσα είναι αποκλειστική κυρία και δύο αγροτεμαχίων, έκτασης 7.000 τ.μ. και 10.000 τ.μ. αντίστοιχα, κειμένων στη θέση "... " της κτηματικής περιφέρειας .... Πλην, όμως, στην κρινόμενη αίτηση, η τελευταία δεν αναφέρει το είδος της καλλιέργειας των ως άνω αγροτεμαχίων. Όπως δε προέκυψε από την αποδεικτική διαδικασία, πρόκειται για δύο συνεχόμενα αγροτεμάχια, εντός των οποίων υπάρχουν ελαιόδεντρα. Η μάρτυρας, μάλιστα, απόδειξης κατέθεσε ότι υπάρχουν εντός αυτών 100 περίπου ελαιόδεντρα, ενώ δεν προσκομίζονται σχετικά έγγραφα από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης για τον ακριβή αριθμό αυτών, αλλά και για την ηλικία τους. Στην κρινόμενη αίτηση, επίσης, αναφέρεται ως εισόδημα της δεύτερης εκκαλούσας το ποσό των 92 ευρώ το μήνα, το οποίο προέρχεται από την καλλιέργεια των αγροτεμαχίων αυτών, χωρίς όμως να προσδιορίζεται περαιτέρω το είδος της καλλιέργειας. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η δεύτερη εκκαλούσα, αν και ήταν υποχρεωμένη, δεν προσδιορίζει ποιο είναι το πραγματικό εισόδημά της, καθώς αφενός μεν, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας, κρίνεται ότι η καλλιέργεια ελιάς αποφέρει μεγαλύτερο εισόδημα από το ανωτέρω αναφερόμενο στην αίτηση και συνεπώς αυτό (εισόδημα) είναι κατά πολύ μεγαλύτερο από το ανωτέρω αναφερόμενο, αφετέρου δε ότι έχει εισόδημα και από επιδοτήσεις που λαμβάνει για την καλλιέργεια των ελαιοδέντρων, το οποίο όμως δεν προσδιορίζει, λαμβανομένων υπόψη αφενός μεν της έκτασης της καλλιέργειας, αφετέρου δε του προαναφερομένου αριθμού αυτών. Το ανωτέρω αναφερόμενο ποσό ως μηνιαίο εισόδημά της, δεν διευκρινίζεται αν προέρχεται από την καλλιέργεια των αγροτεμαχίων ή τις επιδοτήσεις που λαμβάνει. Το δε αναφερόμενο ποσό των 382,87 ευρώ που αναφέρεται στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους 2011 ως εισόδημά της, αποτελεί το καθαρό γεωργικό εισόδημα, με βάση όμως το αντικειμενικό σύστημα και δεν αποτελεί το ποσό αυτό, το πραγματικό εισόδημά της. Η ανειλικρίνεια της δήλωσης της δεύτερης εκκαλούσας κρίνεται ουσιώδης, διότι η απόκρυψη των πραγματικών εισοδημάτων της από την εκμετάλλευση των αγροτεμαχίων, διαφοροποιεί την πραγματική κατάσταση από τη δηλωθείσα, παραβιάζει δε τη διάταξη του άρθρου 10 του Ν. 3869/2010, αφού η ατελής δήλωση της δεύτερης εκκαλούσας αναφορικά με τα εισοδήματά της και η ατελής δήλωση του πρώτου εκκαλούντος αναφορικά με τα εισοδήματά της συζύγου του - δεύτερης εκκαλούσας, είναι πρόσφορη να μειώσει (ζημιώσει) την ικανοποίηση των πιστωτριών τους. Τα ανωτέρω αποδειχθέντα επιρρώνονται και από το ίδιο το περιεχόμενο της

κρινόμενης αίτησης, με την οποία ζητείται να εξαιρεθούν από την εκποίηση τα ως άνω αγροτεμάχιά της, καθώς η δεύτερη εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι, σε περίπτωση εκποίησής τους, δεν θα έχει κανένα εισόδημα από καλλιέργεια ή επιδότηση. Ενισχυτικό δε των προαναφερομένων είναι αφενός μεν η πρόωρη συνταξιοδότηση του πρώτου εκκαλούντος το 2010 σε ηλικία μόλις 49 ετών, καθώς και η καταβολή από τον τελευταίο του ποσού των 50.000 ευρώ για να το επιτύχει, όπως κατέθεσε η μάρτυρας απόδειξης. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, και μη υπάρχουσας άλλης αιτίας προς έρευνα, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που με την εκκαλουμένη απόφασή του έκρινε τα ίδια και απέρριψε την αίτηση των εκκαλούντων ως ουσία αβάσιμης, επειδή υπάρχει παράβαση εκ μέρους των εκκαλούντων, κατά τα ανωτέρω εκτιθέμενα, της διάταξης του άρθρου 10 του Ν. 3869/2010, δεν έσφαλε, αλλά ορθά ερμήνευσε το νόμο και σωστά εκτίμησε τις αποδείξεις και ως εκ τούτου σε ορθό, κατ' αποτέλεσμα, διατακτικό κατέληξε. Γι' αυτό και πρέπει η έφεση με τον περί του αντιθέτου μοναδικό λόγο αυτής ν' απορριφθεί ως αβάσιμη κατ' ουσία". Το Μονομελές Πρωτοδικείο ως Εφετείο με το να απορρίψει με τις ανωτέρω σκέψεις τους αντίστοιχους λόγους της έφεσης των αναιρεσιόντων κατά της ομοίως κρίνασας πρωτόδικης απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση, που είχαν ασκήσει οι αναιρεσιόντες σύζυγοι κατά των πιστωτριών αναιρεσιβλήτων τραπεζών, με την οποία ζητούσαν την ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους, εσφαλμένα ερμήνευσε και εφάρμοσε και παραβίασε την εφαρμοσθείσα ως άνω ουσιαστική διάταξη του άρθρου 10 παρ. 1 του ν. 3869/2010, εφόσον δεν δέχεται παράλληλα την ύπαρξη της αναγκαίας για την εφαρμογή της ίδιας διάταξης προϋποθέσεως, της υποβολής αιτήσεως εκ μέρους των μετεχουσών πιστωτριών αναιρεσιβλήτων τραπεζών για την απόρριψη της αιτήσεως για την ίδια αιτία, οφειλόμενη σε δόλο ή βαριά αμέλεια των αναιρεσιόντων -αιτούντων οφειλετών, συνεπεία των οποίων παραβίασαν το καθήκον τους της ειλικρινούς δήλωσης. Πρέπει δε εδώ να λεχθεί ότι η εκ μέρους των αναιρεσιβλήτων τραπεζών προβολή στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και επαναφορά στο δευτεροβάθμιο των ισχυρισμών για αοριστία της αιτήσεως ως προς την περιέλευση σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των αιτούντων και ως προς το εκτιμώμενο μηνιαίο κόστος των αναγκών τους, ως προς την καταχρηστική άσκηση της αιτήσεως και ως προς την δόλια περιέλευση των αιτούντων σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής δεν συγκροτούσαν την προβολή του αναγκαίου ισχυρισμού και της αντίστοιχης αιτήσεως από τη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 1α' για την απόρριψη της αίτησης για παράβαση εκ μέρους των αναιρεσιόντων - αιτούντων του καθήκοντος αληθείας σε σχέση με το περιεχόμενο των από 6-7-2012 υπεύθυνων δηλώσεών τους. Περαιτέρω το Μονομελές Πρωτοδικείο ως Εφετείο με το να απορρίψει με τις ίδιες αιτιολογίες τους αντίστοιχους λόγους της έφεσης των αναιρεσιόντων παραβίασε με την μη εφαρμογή της τη διάταξη του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 4161/2013, που καίτοι δεν ίσχυε κατά τη συζήτηση της ένδικης αιτήσεως στις 17-1-2013 στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, αλλά και κατά την έκδοση της απόφασής του στις 12-3-2013, ίσχυε όμως στις 6-3-2014, όταν συζητήθηκε η έφεση στο Μονομελές Πρωτοδικείο Λαμίας. Η παράλειψη δε αυτή του ως Εφετείου δικάσαντος δικαστηρίου οδήγησε στο να μη ληφθούν υπόψη από αυτά τα πραγματικά περιστατικά συμπληρώσεως του περιεχομένου των από 6-7-2012 υπευθύνων δηλώσεων των αναιρεσιόντων, αλλά στην εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 4 παρ. 2β' του ν. 3869/2010, όπως ίσχυε κατά το χρόνο δημοσιεύσεως της πρωτόδικης απόφασης. Ειδικότερα από την επισκόπηση των

διαδικαστικών εγγράφων της δίκης, προκύπτει ότι κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο αλλά και στο Εφετείο: 1) προσκομίστηκε εκ μέρους των αναιρεσειόντων το αποδεικτικό έγγραφο, δηλαδή αντίγραφο του φύλλου ετήσιας επιδότησης του ΟΠΕΚΕΠΕ προς την δεύτερη των αιτούντων από το οποίο προέκυπε τόσο η αιτία προελεύσεως του δηλωθέντος μηνιαίου εισοδήματος των 92 € όσο και το γεγονός ότι στο αγρόκτημα της αναιρεσείουσας - αιτούσας υπήρχαν 100 ελαιόδεντρα, 2) προσκομίστηκε το εκκαθαριστικό σημείωμα του οικονομικού έτους 2011 από το οποίο δεν προέκυπε άλλο εισόδημα, ενόψει και του ότι τα ελαιόδεντρα δεν παράγουν κάθε χρόνο ελαιόλαδο, 3) ενώ δέχεται το ως Εφετείο δικάσαν δικαστήριο ότι από τα πρακτικά της πρωτόδικης δίκης, αλλά και από τις προτάσεις των αναιρεσειόντων προέκυψαν τα πραγματικά εκείνα περιστατικά που καθιστούσαν όχι ασαφείς πλέον τις από 6-7-2012 υπεύθυνες δηλώσεις εντούτοις συνέχισε να εμμένει στο αρχικό περιεχόμενο των δύο δηλώσεων. Επομένως τα όσα συναφώς υποστηρίζουν οι αναιρεσειόντες με τους αντίστοιχους πρώτο, δεύτερο, τρίτο και τέταρτο λόγους της αίτησης αναίρεσης κρίνονται βάσιμα και πρέπει να ανααιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος της μόνο που απορρίφθηκε η έφεση των αναιρεσειόντων, όχι όμως και κατά το μέρος της που απορρίφθηκε η αντέφεση των αναιρεσιβλήτων. Ακολούθως, πρέπει να παραπεμφθεί η υπόθεση που χρειάζεται διευκρίνηση, για περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο δικαστήριο, διότι είναι δυνατή η συγκρότησή του από άλλο δικαστή, εκτός από εκείνον που δίκασε προηγουμένως (άρθρ. 580 παρ. 3 ΚΠολΔ). Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010, η οποία τυγχάνει εφαρμογής και στην αναιρετική δίκη (ΑΠ 66/2017 contra ΑΠ 236/2015). Τέλος πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή του παραβόλου στους αναιρεσειόντες (άρθρ. 95 παρ. 4 εδ. ε' ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την από 14-7-2016 αίτηση για αναίρεση της υπ' αριθ. 202/2014 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λαμίας, που δίκασε ως Εφετείο, κατά της υπ' αριθ. 16/2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Λαμίας.

Αναιρεί την υπ' αριθ. 202/2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λαμίας, που δίκασε ως Εφετείο, μόνο κατά το εις το σκεπτικό μέρος της, που αφορά την απόρριψη της έφεσης των αναιρεσειόντων.

Παραπέμπει την υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο δικαστήριο, συγκροτούμενο από άλλο δικαστή.

Και

Διατάσσει την απόδοση στους αναιρεσειόντες του παραβόλου της αναίρεσης με αριθμό ....

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 20 Δεκεμβρίου 2017.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 5 Φεβρουαρίου 2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ